

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Ivlii Fatii S. J. Liber De Mortificatione Nostrarvm
Passionvm, Prauorumque affectuum**

Fazio, Giulio

Köln, 1604

Praefatio Avctoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60991)

DE MORTI-
FICATIONE.

PRAEFATIO AVCTORIS.

VM Deus aliquando ex
ardente rubo vocaret Moy-
sen, qui tunc in monte O- *Exod 3.*
reb pascebat greges, cum-
que commotus ille & voce Dei se vocan-
ti, & vehementi desiderio videndi, cur
rubs accensus non combureretur, eoq;
admiratione plenus accedere volens, di-
ceret; Vadam & videbo visionem
hanc magnam: gradum protinus siste-
re coactus est, elata voce Domino sibi di-
cente; Moyse, ne appropinques
huc, solue calceamentum de pedi-
bus tuis, locus enim in quo stas,
terra sancta est. Cui monito statim ob-
temperavit.

PRAEFATIO

Hoc factum, uti observatione dignissimum fuit, ita & admirandis mysterijs plenum est, quae ad Tractatus propositum valde conducunt. Nullum enim dubium est, quin fideles omnes quos gremio suo complectitur Ecclesia stent in terra sancta: Ecclesia namque institutionis suae exordio sancta, & Christi deinceps sanguine, multorum Doctorum exemplis ac doctrina, innumerabiliumque Martyrum cruore & Confessorum sudore sanctificata est. Quod verò in Ecclesia, Religiosus & Ecclesiasticus status praecipue Deo consecratus est, utique qui in hoc statu viuunt, singulari quadam ratione, diuino ipsius cui destinati sunt, ideò non iniuria cuique illorum suggeri possunt haec uerba: Locus, in quo stas, terra sancta est; quod & Sanctus Bernardus ad Epistolam 237. genium significare videtur, cum dicit Locus, in quo stas, terra sancta est. Locus Petri est, ubi steterunt pedes eius.

Bernar. E-
pist. 237.

Quapropter oportet huiusmodi vi-
 tu probè cognitam habere obligatio-
 nem suam, qua tenentur Christi gre-
 gem pascere verbo & exemplo: sibi què
 persuadere debent, se esse potissimum à
 Deo, sub persona Moysis vocatos ad spi-
 ritualem perfectionem, qua ut sacra-
 rum rerum Doctoribus placet, in ad-
 ceptione charitatis consistit; est què divi-
 num ille ignis, in quo Deus apparet, at que
 in eorum animis, à quibus possidetur, ita
 exardescit, ut ardendo non consumat,
 sed potius vitam ipsis pulchritudinem-
 què tribuat tantam, ut vel ipsius Dei o-
 culos in sui amorem rapiant. Isti proin-
 de cum Moysè, citato gressu, hunc san-
 ctum ignem, ad quem vocati sunt ad-
 ceant, ut in eo per mutuos cum Deo ser-
 mones, beneficio orationis, cognoscant,
 & exequantur, quidquid ab vnoquoque
 exigit.

Sed videor mihi videre, & magno
 quidem dolore pariter ac rubore Deum
 nos ob indignitatem nostram ab hoc
 A 3. dulci

6 PRAEFATIO

dulci consortio repellentem, & quidem
 illis ipsis verbis, quibus Moysen repro-
 lit: Ne appropinques huc, Ne ap-
 propinques huc. eò quòd pedes
 ma nostra, potentia scilicet nobis
 sita, quibus ad Deum propinquare
 beremus, constricti sint vinculis
 busdam ex pellibus animalium
 etis, affectibus, inquam, animalibus
 & sensualibus, qui nos impediunt,
 minus proximè ad Deum accedere
 sinus, atque idcirco; Solue, inquit,
 calceamentum de pedibus tuis.
 Quod autem quivis affectus mor-
 vinculum quoddam sit, animam
 imis & caducis alligans & implicans,
 testis est Divus Chrysostomus, qui
 Vinculum est terrenarum rerum
 affectio. Nec dixit DEVS Moysi
 Solue calceamenta, sed, calceamen-
 tum. Divus item Chrysostomus pre-
 etis verbis non dicit: Vincula, sed
 vinculum est terrenarum rerum
 affectio: Ut videlicet intelligamus
 quomodo

Chrysost.
 homi. 66.
 in Ioan.

amcum, affectum inordinatum ani-
ma nostra sufficere, quod minus ad Deum
libit a promptitudine & incenso ardore
delectat.

Quod & Beatus Dorotheus hac de re *Dorothea.*
agens, pulchra aquila similitudine de- *serm. II.*
claravit: Aquila, inquit, quæ re-
liquo corpore à laqueo omninò
libera est, si vnica tamen vagu-
la detenta fuerit, omnem vim
suam ex ea modica particula, qua
prepeditur amittit. Atqui ex his
plurimum esse puto, quàm iure Deus Moy-
si ad se accedere volenti dixerit: Sol-
ue calceamentum de pedibus tuis.
Hinc etiam certò sequitur, maxime
necessariam ijs esse mortificationem,
quibus propositum est in oratione versa-
ri cum Deo, & familiaritatem cum eo
contrahere: quandoquidem huius san-
ctæ Mortificationis exercitiij proprium
est, pedes anime nostræ vinculis no-
storum prauorum affectuum exsolue-
re, eamque liberam promptamque
A 4 redde-

II PRAEFATIO

reddere, ut ad Deum tam facile sese
attollat, quam facile aquila omnibus
nubibus soluta in altum subuolare con-
suevit.

Operapretium ergo me facturum
existimaui, si quam optimè poterò, qua
de diuino hoc studio sancta mortifica-
tionis occurrunt, in medium adferam
eo consilio, ut eius beneficio, ab omni-
bus impedimentis liberi, sine ullo ob-
staculo velocius ad Deum creatorem
nostrum per orationem euolare possi-
mus. Atque eo libentius hunc salutem
laborem, quò maioris momenti hoc in-
strumentum mortificationis esse videtur.
Et quò pauciores hactenus existiterunt,
qui ex professo de hac materia scripse-
runt. Precor autem omnes, qui haec
sunt lecturi, maximè verò R. R. P. P.
fratresque charissimos Societatis nos-
trae, quorum praecipuè commodis haec
dicata volumus; ut eo animi candore,
quo illis offeruntur, omnia acceptent,
Deumque precentur, ut quemadmodum
duo.

facile sepe
la omnib
uolare co
factum
otero, qu
morifica
i adferam
, ab om
ne vilo ob
i creator
lare pos
unc susce
nti hoc
esse vide
xstiterunt
ria scrip
s, qui ha
RR. P.
ietatis n
modis ho
i candore
acceptem
emadm
dura

lm, prater eius gloriam nostrorum-
que emolumentum spirituale (qua est
diuina bonitas) in hoc meo quantulo-
cumque labore nihil mihi propositum
fuit, sic idem gratiam largiatur, qua
vita moribusque ad viuum ea
exprimam, qua hic ver-
bis doceo.

